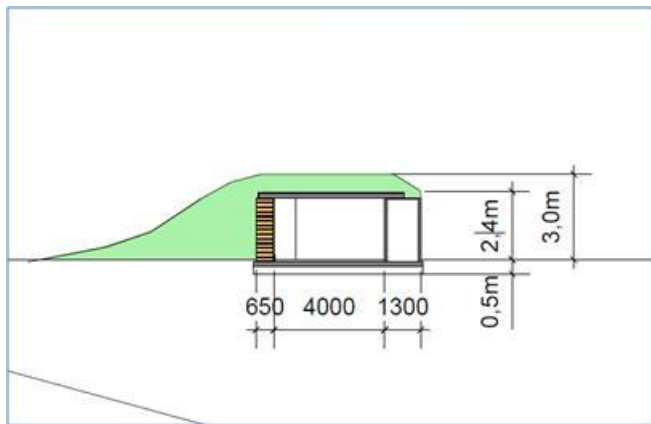

Opening oeverwaluwanwand annex vleermuizenverblijf

Meer dan twintig jaar geleden heeft Johan Prins bij de toenmalige grondeigenaar - de Gemeente Rotterdam- geprobeerd een oeverwaluwanwand te laten aanleggen op de Hooge Nesse. De nodige documenten en tekeningen zijn toen gemaakt en opgestuurd, maar zelfs een toezegging dat de wand er zou komen heeft destijds niet mogen baten om zijn wens uitgevoerd te krijgen.

Een aantal jaren geleden kwam de Hooge Nesse in handen van de NRIJ (Natuur en Recreatieschap IJsselmonde) die tot taak had het gebied te ontwikkelen tot een recreatie- en natuurgebied. Toen ik als coördinator van de vogelwerkgroep begon (inmiddels onderdeel van de Flora en Fauna Werkgroep) kwam ik in de archieven de aanvragen tegen van de toenmalige oeverwaluwanwand. Het idee werd weer uit de ijskast gehaald. Na bestudering bleek dat de toenmalige plannen niet meer haalbaar waren omdat de locatie en de samenstelling van de grond inmiddels al veranderd waren. Nieuwe tekeningen en een nieuwe locatie creëerden ook nieuwe kansen: wij wilden de oeverwaluwanwand combineren met een vleermuizenverblijf. Een onderzoek bij vergelijkbare wanden leerde dat dit haalbaar was.

Nu was het de kunst iedereen warm te maken voor dit project en de benodigde financiën bij elkaar te krijgen. Het was een doorbraak toen dit plan op de begroting kwam voor de ontwikkeling van de Hooge Nesse. Na veel vergaderingen, dreigende financiële tekorten en bezuinigingen, kwamen er toch nieuwe ideeën om de kosten te drukken. Zo kon de wand er toch komen. Een van de nieuwe ideeën was om zowel recyclebaar als reeds gebruikt materiaal te benutten. Rioolputten werden een wand, dakplaten stonden bij een betonfabriek en de tussenmuren werden gemaakt van gebruikte straattegels. Op nog wat kleine

werkzaamheden na aan de vleermuizenkelder is het geheel nu klaar. Inmiddels is het verblijf door gras begroeid en is het één geheel met de omgeving aan het worden.

Op 16 mei was het zover, de oeverwaluwan/ vleermuizenwand kon officieel worden geopend. Dit gebeurde door de wethouder van Zwijndrecht, Jolanda van Dongen, samen met de kleinzoon van Johan Prins. Als eerbetoon voor zijn inzet hebben we de wand de “Johan Prins oeverwaluwanwand” genoemd. Na het doorknippen van een lint was de wand geopend en nu kan deze door vleermuizen en oeverwaluwan betrokken worden. Of deze zich iets aantrekken van het doorknippen van een lintje valt te betwijfelen. We moeten nu gewoon afwachten of deze er gebruik van willen gaan maken!

Helaas mocht Johan dit alles zelf niet meer meemaken en konden hem niet meer geven dat dit eerbetoon. Johan bedankt!

*Ron Stevense, Coördinator Flora en Fauna
Zwijndrechtse Waard*

Wet Bescherming Persoonsgegevens

Bericht voor:

alle SPONSOREN van de Stichting N&LZW
alle VRIJWILLIGERS van de Stichting N&LZW

Beste mensen,

U heeft ongetwijfeld gehoord van de nieuwe Wet Bescherming Persoonsgegevens. Die wet schrijft ons voor dat we uitermate voorzichtig moeten omgaan met de gegevens die wij van u hebben. Binnen ons bestand bewaren wij de volgende gegevens van u:

Uw Naam, Adres, Postcode en Woonplaats

Uw e-mailadres en uw telefoonnummer

Dank zij dit bestand sturen wij u berichten over ons vrijwilligerswerk, ons kwartaalblad Wetenswaard en tevens een kerstgroet en de

uitnodiging voor de nieuwjaarsbijeenkomst. Als u een vrijwilligerspas heeft aangevraagd hebben wij deze adressen aan de vrijwilligersorganisatie SSKW in Dordrecht doorgegeven. Voor het verspreiden van WetensWaard krijgt ook de drukker voor de verzending het adressenbestand van ons door. Wij hebben met beide organisaties een overeenkomst getekend van het privacy reglement.

In WetensWaard worden foto's gepubliceerd. Mocht u hier tegen bezwaar hebben, maakt u dat dan bij Tine de Kievit bekend.

Indien u wilt dat wij uw gegevens uit ons bestand verwijderen, vragen wij u vriendelijk dit schriftelijk door te geven aan Tine de Kievit, mailadres: tinedekievit@ziggo.nl

U krijgt dan (helaas) ook geen info van onze activiteiten meer.

Wij zullen op geen enkel ander verzoek ingaan om uw persoonsgegevens te verstrekken en hopen dan ook dat u ons vertrouwd dat wij hier, conform de wet, correct mee omgaan.

*Namens de redactie en voorzitter SN&LZW,
Tine de Kievit, redactie
Wim Los, voorzitter*

De zomersnoei van rozen.

De zomersnoei van rozen is gericht op twee zaken: het vormen van nieuwe bloemknoppen en het open houden van de struik.

Vormen van nieuwe bloemknoppen.

Net als andere levende wezens zijn ook rozen gericht op voortplanting en na de bloei gaat alle energie naar het vormen van bottels waar het zaad tot ontwikkeling komt. Door de bottels te voorkomen stimuleren we de roos tot het aanmaken van nieuwe bloemen. We knippen de uitgebloeide bloemen af en letten erop dat we terug knippen tot het eerste voltallige blad. In het oog van dit blad ontstaat dan een nieuwe bloeistengel. Een voltallig blad bestaat uit vijf blaadjes.

Bij trosrozen kan dat niet meteen. Daar zien we de eerste uitgebloeide rozen als lelijke bruine dotten zitten terwijl de tros nog niet helemaal is uitgebloeid. Zonde om dan meteen de hele tros terug te

knippen tot een voltallig blad! Daar halen we dus de uitgebloeide bloemen weg en wachten met terug knippen tot de hele tros is uitgebloeid. Sommige rozen, zoals de rugosa-rozen, bloeien één keer en maken daarna prachtige bottels, waar we nog lang van kunnen genieten. Het spreekt vanzelf dat we deze rozen niet terug snoeien!

- *bottels van een rugosa-roos*

Open houden van de struik

Een rozenstruik maakt in de loop van de zomer nieuwe takjes. Daardoor kan de lucht niet voldoende door de struik stromen en dat is belangrijk om (schimmel)ziekten te voorkomen. Bij de zomersnoei knippen we daarom de jonge takken die naar het midden van de struik groeien weg; zo houden we hem open. Ook de wilde takken, de 'zuigers' halen we weg. Zuigers komen voort uit de wilde onderstam van de roos die zich onder de grond bevindt. We herkennen een wilde tak door het grote aantal doorns. We knippen deze takken zo laag mogelijk weg, maar let op..... soms lijken jonge rozenscheuten bedrieglijk 'wild'. Kijk daarom altijd even of de tak van onder de ent-plek is ontstaan. Graaf daartoe de aarde rond de struik voorzichtig even opzij.

Wilma

Aspirin Rose

Aspirin Rose is een heesterroos die bij ons in het Rosarium groeit in vak 38.

De Duitse Rozenkwekerij Tantau ontwikkelde deze roos in 1997. Aspirin-Rose dankt haar naam aan het 100-jarige bestaan van het bij ons welbekende aspirientje. Als er niet wordt gesnoeid kunnen de takken van deze roos zich flink in de breedte uitgroeien. Daarom is Aspirin Rose zowel een bodembedekker als een perkroos. Zij doet haar naam eer aan: Aspirin Rose is ongevoelig voor rozenziekten; zij vormt een zeer gezonde struikroos met frisgroen, gezond blad. Zij bloeit vanaf juni tot in november onafgebroken door. De

sierlijke, goed gevulde witte bloemen verkleuren bij kouder weer naar lichtroze.

De roos kan bovendien goed in kuipen als terrasplant gehouden worden. Op stam is deze roos zeker de moeite om in de border als blikvanger aangeplant te worden. Door al deze goede eigenschappen is zij een uitstekende roos voor de beginnende rozenliefhebber. Het enige minpuntje is het gebrek aan een lekkere geur.

Wilma

Schoolgidsenuitje

Al 10 jaar verzorgen de schoolgidsen van het Weetpunt natuurlessen voor klassen van de basisscholen in Zwijndrecht en omgeving. We doen dit allemaal met veel plezier en grote inzet! De kinderen genieten er ook van en daarbij is het ook nog eens leerzaam.

En bij een jubileum hoort een feestje!

Daarom een dagje uit met alle schoolgidsen naar het eiland Tiengemeten.

Het weer liet zich van een goede kant zien. Niet zo heet, maar een fijne temperatuur als je ook wat actief wilt zijn.

Om half 9 's morgens vertrokken we met een bus naar Tiengemeten. Daar aangekomen waren we een half uur te vroeg. Voor ons geen probleem! Er waren daar twee wandelingen uitgezet. Dus hebben we er al vast één van gemaakt. Die hadden we vast binnen; we hadden onderweg al veel vogels en bloemen bekeken. Daarna met gezwindde spoed de pont op.

Op het eiland aangekomen werden we getrakteerd op koffie/thee met beverkoek in het bezoekerscentrum.

Ergens in de organisatie bij Natuurmonumenten was er iets fout gegaan, want de gids die een excursie zou geven, had ook bij ons op de pont moeten zitten. Dat was dus niet het geval. Maar niet getreurd, flexibel als schoolgidsen zijn, hebben we snel het programma omgegooid. Zodoende hadden we eerst vrije tijd om te doen waar je zin in had. Al gauw waren er een aantal groepjes.

Sommige vrijwilligers gingen naar het Rien Poortvlietmuseum en het Landbouwmuseum, anderen gingen een stevige wandeling maken naar de oostpunt van het eiland; een groep ging een

kortere wandeling maken om ook tijd te hebben om vogels en planten te bekijken en een paar schoolgidsen verkenden Tiengemeten met een soort Tuktuk.

Al met al was dit gedeelte al geslaagd. In kleinere groepen leer je elkaar ook beter kennen. Elke groep heeft veel plezier gehad en de verhalen werden tijdens de lunch gedeeld.

De lunch was in pannenkoekenhuis H el ne met soep, een warm kaasbroodje en heerlijk belegde broodjes. Er was ook volop drinken aanwezig. Voldaan door deze lunch zijn we even buiten op het bankje gaan zitten en al gauw kwam er een snel ingevlogen gids van Natuurmonumenten aan. Onvoorbereid heeft hij ons mee op excursie genomen. Zelf had ik wel het gevoel dat deze gids zich niet zo zeker voelde. Hij had al snel door dat schoolgidsen heel wat kennis hebben van de natuur! Tja, en wat moet jij dan nog vertellen, wat ze niet weten? Maar al met al toch heel leuk. We hebben zelfs de roerdomp gezien, dat is toch echt wel een unicum. Ook de orchideeën stonden in bloei!

Op het laatst begon het een klein beetje te spetteren, maar dat kon onze pret niet drukken!

Voldaan en moe heeft de bus ons om 16.15 uur weer veilig naar huis gebracht.

Jammer dat we niet elk jaar 10 jaar bestaan, want het was voor herhaling vatbaar!

Helene Toepoel

Groene daken in Zwijndrecht

Vanaf komende september-oktober starten we weer met kleinschalige tentoonstellingen / exposities in 't Weetpunt. Inmiddels is het eerste onderwerp bekend en wel "Groene daken". Waarom dit onderwerp?

Gezondheid, wateroverlast, de teruggang van insecten zoals bijvoorbeeld de bijen zijn het gesprek van de dag. Deze onderwerpen zijn de aanleiding voor de gemeente Zwijndrecht om de inwoners te stimuleren meer daken te vergroenen. Dit kan ook op bestaande daken, mits de constructie aan de gestelde eisen voldoet

Het is een wetenschappelijk bewezen feit dat groen de gezondheid van de mens bevordert. Meestal denken we dan aan bos, natuur e.d. maar het uitzicht van bovenaf op dit groen beïnvloedt ook al onze hersenen en het geeft ons een rustiger gevoel.

Een mooi voorbeeld is het Erasmusziekenhuis in Rotterdam. Daar zijn op alle daken en tussenruimtes binnentuinen gemaakt. Patiënten en bezoekers kunnen zo tussen al die grote stenen gebouwen contact houden met groene natuur en dat is bevorderlijk voor het herstel.

Ook de gemeente Zwijndrecht heeft inmiddels het eerste dak op een sporthal met een "groen" dak bekleed. Helaas is dit alleen zichtbaar door bij bewoners in de naast gelegen flat op bezoek te gaan.

Groene daken hebben niet alleen een positieve invloed op de gezondheid; zij kunnen ook een oplossing bieden voor wateroverlast. Een groen dak kan veel water vasthouden en zo bij noodweer een buffer bieden aan het overvloedige water. Daarmee is het probleem niet helemaal opgelost, maar alle beetjes helpen.

Een derde argument is de dramatische teruggang van onze insecten, zoals bijen en vlinders. Het is inmiddels welbekend dat het zeer slecht gaat met de insectenstand in Nederland. Getallen van -70% ten opzichte van de meting van 1990 zijn helaas een waarheid geworden (het is zelfs nog meer als een eerdere peildatum wordt aangehouden!) Groene daken kunnen een voedingsbron worden die misschien kan meewerken aan het herstel van de insectenstand.

Met deze presentatie willen we laten zien wat er allemaal mogelijk is. Een landelijke stichting waarin diverse leveranciers van duurzame producten vertegenwoordigd zijn, zullen de nodige materialen aanleveren. Ook zullen we proberen contact te leggen met een imker om zo ook de bijen aandacht te geven in de tentoonstelling.

Ron Stevense

Coördinator Flora en Fauna Zwijndrechtse Waard

Fotocollage Yerseke

Studiereis 2018

Op de eerste zaterdag van juli heeft de jaarlijkse studiereis voor de vrijwilligers van ons arboretum plaats gevonden. Het weer was uitstekend. De zon scheen volop, er was praktisch geen wind en de temperaturen lagen op een redelijk niveau. Omstreeks negen uur verzamelden wij ons op het parkeerterrein voor het Develpaviljoen. De bus stond al klaar en de chauffeur, die naar de naam Bob luisterde, heette ons van harte welkom. De tocht voerde ons allereerst naar het plaatsje Yerseke, het centrum van de mossel- en oestercultuur. We reden naar de haven, waar een vissersboot op ons lag te wachten. Het was de bedoeling, dat wij een tocht zouden gaan maken over de Oosterschelde om inzicht te krijgen in de kweek en verhandeling van mosselen.

Tegelijkertijd zouden wij op de hoogte worden gesteld van de flora en fauna, die men daar op de zeebodem vindt.

De kapitein begon met het geven van bijzonderheden over het ontstaan en de ontwikkeling van de mossel- en oestercultuur in Yerseke. Vervolgens werd met een grijper over de bodem gesleept. Toen deze naar boven werd gehaald lag een en ander vol met zee fauna en een wriemende massa beestjes. Het is ongelooflijk om te moeten vaststellen, dat op zo een klein oppervlak zeebodem zoveel leven is te vinden. Een charmante dame legde geduldig uit hoe we een mannetje van een vrouwtjeskrab kunnen onderscheiden, vertelde over het leven van een glas-aaltje en ga zo maar door. Het omhooggehaalde wier leek op slabladen. Volgens de dame was dit na een passende bereiding eetbaar en kon je er een smakelijke maaltijd van maken. Pas op, zo waarschuwde zij, kom niet aan de beestjes, zij staan onder spanning door het vangen en kunnen snel bijten. Niet doen dus! Na

anderhalf uur varen en verrijkt met veel kennis keerden we terug naar de haven, waar we in het plaatselijke restaurant een lichte lunch gebruikten met (u raadt het al): mosselen!

De tijd gaat snel voorbij en voordat we het wisten was het tijd om op te stappen voor onze volgende bestemming, namelijk het Arboretum in Kalmthout. De chauffeur had een mooie route uitgekozen met schilderachtige binnenwegen die de rit tot een genoegen maakten. Omstreeks twee uur waren wij ter plaatse en werden wij ontvangen door enige gidsen, die voor de rondleiding zouden zorgdragen. Kalmthout is een oude tuin, die zich in de loop van de 19^e eeuw heeft ontwikkeld. Heden ten dage is het een groot arboretum, waarin heel wat te zien valt. De groep werd gesplitst en ik moet zeggen dat de gids die mijn groepje leidde, uitmuntte door haar hoge algemene ontwikkeling. Zij vertelde ons niet alleen over bloemen- en plantensoorten, nee, zij verbond dit met verhalen over de Germaanse mythologie en de vele ontdekkingen van nieuwe plantensoorten door natuurvorsers uit een heel ver verleden. Het was een boeiend verhaal, de tijd vloog om en voor we het wisten luidde het klokje van gehoorzaamheid. Bob stond klaar met zijn bus om ons naar de laatste bestemming van deze dag te brengen, namelijk een restaurant in het Mastbos in Breda, waar we het diner zouden gebruiken. Na een aperitief, waarbij we met elkaar de ervaringen van de dag konden uitwisselen, werd een diner geserveerd dat klonk als een klok. Tijdens de maaltijd ontving Leny een kleine attentie als dank voor al het werk dat zij aan het organiseren van de tocht had besteed. Toen was het tijd om naar huis te gaan. Het is een aangename dag geweest, die ons op velerlei gebieden wijzer heeft gemaakt.

Ben Mars

Fotocollage Arboretum Kalmthout

De Judasboom

Misschien is de Judasboom u in het voorjaar bij een wandeling door het park opgevallen. In een tijd waarin er nog maar weinig bomen blad dragen, bloeit de Judasboom met opvallende rose bloemen die niet alleen aan de kale takken zitten, maar (heel bijzonder) ook direct aan de stam. Na de bloei verschijnen de platte peulen van ca 10 cm lang met een heldere, bleek paarse kleur. Ze worden na verloop van tijd bruin en blijven in de winter aan de boom hangen. In onze tuin blijft het een redelijk kleine boom die na een aantal jaren zo'n tien meter hoog wordt.

U vraagt zich wellicht af waar de naam van deze boom aan ontleend is. We denken dan meteen aan Judas, die zich na zijn verraad verhangen heeft. Bach refereert hier ook aan in de Mattheüs Passion. In het Bijbelboek Mattheüs lezen we ook dat Judas berouw kreeg en "zich verhing" (Mattheüs 27:5). Maar een verwijzing naar deze bijzondere boom komen we niet tegen. Het zou toch mogelijk geweest kunnen zijn, want de Judasboom groeit in het wild in de bergachtige streken van Zuid-Europa en Klein-Azië.

De Judasboom wordt ook wel heksenboom genoemd. De mythe vertelt ons dat heksen bij deze boom elkaar opzochten en zich verstopten voor de buitenwereld. Zij vermaakten zich 's nachts in de kruin van deze boom met hun heksen spel.

Dat de Judasboom tot de verbeelding spreekt, blijkt wel uit het aantal spirituele eigenschappen die eraan worden toegeschreven: emoties, liefde, plezier, rust, intuïtie, geborgenheid, harmonie, comfort, verleden en inzicht.

Wilma

Nu is er weer dat zomerse godlof.....

Nu is er weer dat zomerse godlof
van meisjes die in korte rokken
door alle straten fietsen
in ons land ons land gezegend
met pastoors en dominees
die met schuine oogjes kijken
naar dat deksels jonge volkje
dat met naakte knietjes
door hun straten fietst godlof

en in de zoele avondlucht
in hun seringentuin
werken zij verder
de pastoors en dominees
aan het gemengd zwembod.

Remco Campert

Waaghals te water.

In ons park loopt elke dag een man, die met zijn honden geniet van al het moois wat wij als vrijwilligers tot stand brengen.

Hij heeft zo zijn vaste rondje en spreekt zo af en toe met mensen die aan het werk zijn in een van de borders.

Hij is een bewoner van de Bolero en zijn tuin grenst aan ons park, altijd is hij belangstellend naar het reilen en zeilen van onze bezigheden.

Op een bepaald moment vraagt hij aan ons waarom de reiger nog niet op zijn plaats staat in het midden van de Frans Høviggracht, gelegen

langs het fietspad en voor het talud van het rozoneiland.

Er wordt hem uitgelegd dat de meerkoet ons meestal voor is en dan een nest bouwt op de sokkel die bestemd is voor de reiger.

Omdat wij dit niet willen verstoren is de reiger een tijdje in de schuur gebleven.

Op een zeker moment kwam hij met de vraag: 'Wanneer zetten jullie de reiger op zijn plaats want de sokkel is nu zonder nest, en als het een probleem is dan doe ik het wel voor jullie.' Dat was voor ons een mooi aanbod en wij grepen deze kans met beide handen aan.

De afspraak was dat hij de volgende week de klus ging klaren. En ja hoor, daar was hij dan gewapend met een waadpak.

Hij stapte pardoos in het water, langs de kant was het minder diep maar hoe meer hij naar het midden ging hoe dieper het werd.

'Ik geloof dat mijn waadpak een beetje lek is', zei hij 'maar dat moet geen probleem zijn' en hij stapte stevig door.

In het midden aangekomen zette hij de metalen vogel op zijn sokkel en schroefde hem vast. 'Zo die zit voorlopig en zodra het weer tijd is om hem er uit te halen kom ik weer terug.'

Omdat de fontein ook wat kuren vertoonde ging hij ook daar te water en haalde hem uit het water. Na een grondige reiniging van kroos en waterpest werd de fontein weer op zijn vaste stek geplaatst, daarna werd de stroom er weer opgezet en werkte hij weer als vanouds. Met dank aan Piet Høvig voor dit kloeke optreden kunnen we weer genieten van de reiger en de fontein.

Petje af voor zo'n buurman. Bedankt Piet!

Jan Beerentemfel

Ook volwassenen weten de Natuuractiviteiten in 't Weetpunt te vinden!

Op een gezellige dinsdagmiddag 15 mei kwamen twaalf dames van de gymvereniging van Rita Becker uit Ridderkerk naar 't Weetpunt. Zij vierden samen de 70ste verjaardag van twee sportieve clubleden. Met takken en touw togen ze aan het werk in 't Weetpunt. De mooiste natuurcreaties werden ontworpen. Alle dames gingen heel volaan over deze workshop en voorzien van een mooi kunstwerk naar huis.

*'t Weetpuntteam
Atty en Lidy*

Opening van Speelpolder 'Heerjanneke'.

Woensdagmiddag 16 mei is Speelpolder Buitenland in Heerjansdam officieel geopend. Het was een feestelijke opening met veel belangstelling.

Het prachtige weer heeft zeker bijgedragen aan een geslaagde middag. Wethouder Jacqueline van Dongen heeft het bord onthuld met de naam:

'Heerjanneke'. Zij zei dat de speelpolder een mooie aanvulling vormt op het speelbos in de Hooge Nesse.

De speelpolder is ontworpen door het Natuur- en Recreatieschap IJsselmonde, in samenwerking met de kinderen van de Heerjansdamse basisscholen De Rank en de Julianaschool. De jeugd kon meteen genieten van alle speelgelegenheden, zoals een trekpontje, heuveltjes, voetbaldoeltjes en water met stapstenen. Voor hun ouders zijn er picknicksetjes en wandelpaden gerealiseerd.

Om de speelpolder in de bloemetjes te zetten, mochten de kinderen van bermzaden zaadbollen maken die meteen geplant werden rond dit speelparadijs. Met hulp van stagiaire Jill Drabbe en de natuurgidsen van 't Weetpunt is er hard gewerkt.

't Weetpunt team
Attie, Jill, Lidy

Kinderactiviteiten

20 april: dit is nog nooit gebeurd.

Een zonnige vrijdagochtend 20 april. Tien peuters van Kindcentrum De Rakkers hebben een spannende ochtend beleefd bij 't Weetpunt. Er waren tien knuffels verstopt in het park voor een

speurtocht met opdrachtjes: dans om de boom, kijk naar de wolken, luister of je vogeltjes kan horen. Het zou een leuke ochtend worden, maar.....helaas waren Dipsy, Lala, Po, Tinky Winky en Bert niet meer te vinden. Een 'knuffelliefhebber' heeft die nu thuis staan. Kent iemand deze 'knuffelliefhebber'? Wilt u dan vragen de knuffels terug te brengen bij 't Weetpunt? Het was zo'n teleurstelling voor de kleintjes.

Lidy van der Lans-Exler

9 mei: Nijntje-speurtocht

Twaalf peuters van Kindcentrum Dribbel gingen 9 mei op zoek naar Nijntjes die allemaal in het park bij 't Weetpunt een feest hadden gehad. Ook al deze peuters hebben gehuppeld, gedanst, naar de kikkers geluisterd, zelfs muizen gezocht en takjes gevonden om Nijntje mee te versieren.

Het was voor de kleintjes een feest om naar het prachtig bloeiende park met zoveel bloemen te komen. Na het bezoek gingen ze weer terug naar Dribbel in de mooie elektrische kar 'de Stint'.

Lidy

18 mei: op ontdekking in de natuur

Groep 3 van RBS Koningin Wilhelmina uit H.I. Ambacht kwam met 26 leerlingen op ontdekking

in de natuur bij 't Weetpunt. Ruiken, kijken, voelen... alle zintuigen kwamen van pas om de natuur te verkennen. "Het lijkt wel een schoolreisje", hoorden we de kinderen zeggen. Na afloop, onder het genot van een bekertje limonade, bespraken ze wat ze allemaal beleefd hadden in de natuur. Een geslaagde ontdekkingstocht!

Conny en Lidy

16 juni: een middag op stap

Zaterdagmiddag 16 juni was het zover: alle 22 IVN Scharrelkids verzamelden zich op de parkeerplaats aan de Veersedijk in H.I. Ambacht. Met de boot werden ze overgezet naar het eiland van de waterscoutinggroep 'De Vikings'. Dit eiland wordt de Galgenplaat genoemd. Het is dan net of je in een andere wereld komt. Er staan veel bomen op het eiland met broedende vogels.

Er werd gewaarschuwd niet op een bepaald gedeelte van het eiland te komen, omdat daar een havik en een buizerd zaten te broeden. Als roofvogels kuikens hebben, verdedigen ze die uit alle macht en dan is het gevaarlijk in de buurt van het nest te komen. De andere kant van het eiland mochten we wel verkennen en ondertussen gingen we vast hout sprokkelen voor het vuur. We hebben een (weliswaar dode) krab gezien, we zagen zwaluwen over het water scheren en we hebben een plukplek van de havik gevonden.

De berg hout voor het houtvuur groeide en groeide. We moesten ook een stok zoeken die behoorlijk recht was en groter dan wijzelf. Daar moest een punt aan komen om het brooddeeg aan vast te maken. Nu weet ik hoe stokbrood aan zijn naam komt! Ondertussen maakte May het vuur aan en wij wakkerden dat dan weer verder aan. Het viel nog niet mee om het brood te kneden en vast te maken aan de stok. Af en toe viel er brood, of beter gezegd ongaar deeg, in het vuur of in het zand. Maar er bleef genoeg over en iedereen kon uiteindelijk smakelijk smullen van het zelfgebakken brood. May pakte een pan en deed daar mais in en zette deze op het vuur; wat zou dat weer moeten worden? Na een paar knallen had ik het in de gaten, zo wordt popcorn gemaakt en lekker dat ie was! Verslavend gewoon. Als je zo lekker buiten bent dan vergeet je op je horloge te kijken en is het zo weer 3 uur. Met de boten werden we weer teruggebracht naar de wachtende ouders. Nog even handjes schudden en wederzijds bedanken voor de gezellige middag en helaas... de middag zat er weer op.

Leo Jansen

20 juni: op bezoek bij de Frelustal
Vrijdagochtend 20 juni kwam RKBS De Toermalijn uit Zwijndrecht met de hele groep 3 op bezoek bij de boer. Zij gingen het platteland en de boerensloot ontdekken. Dat was nog eens een leuk klaslokaal, met echte koeien en schapen! Met de schepnetjes gingen ze aan de slag om te ontdekken wat er allemaal in de boerensloot leeft. Daarna mochten ze allemaal op een strobaal lekker bijkomen en hun boterhammen eten voordat ze weer de klas in gingen.

Lidy

Konijnenspeurtocht

De leerlingen van de Meanderschool uit Ambacht hebben weer genoten in de natuur. Spelenderwijs hebben ze weer heel wat geleerd over vogels, wolken, kleuren van bloemen.

Konijnen nadoen was een succes.
Na afloop was er in de konijnenwortels voor elk kind iets lekkers.

Het natuurteam bij 't Weetpunt Jet en Lidy

Droogte in het park.

Het komt niet vaak voor dat de verschillen zo groot zijn als dit jaar, in de winter koud, in het voorjaar nat en in de zomer.....zeer droog. Het gras heeft het reeds opgegeven wat te zien is aan de bruine kleur. We hopen dat het kracht genoeg heeft om weer groen te worden als het gaat regenen.

De hortensia's laten hun bladeren slap hangen en de bloemen lijken te verschrompelen, dit alles door een tekort aan water.

In onze showtuin, waar we elk jaar onze eenjarige plantjes poten, is het ook erg droog. Omdat dit de blikvanger is van ons park als je binnenkomt en naar het gebouw toeloopt, willen we niet dat dit verdroogt.

We slepen op dinsdag met de motorspuit en grote rollen slang om deze borders te voorzien van het broodnodige beetje water. Er wordt zelfs in de avond nog gesproeid zodat deze mooie kleurenpracht niet zal verdorren. Door als deze inspanning is het tot nog toe gelukt deze kleurrijke border te behoeden voor uitdroging

Veel bezoekers beleven daardoor plezier aan deze kleurexplosie.

Ook het rosarium is een trekpleister voor veel mensen. We signaleren er regelmatig een bruidspaar dat tussen de rozen geweldige foto's maakt voor in het trouwalbum. We staan in menig album, en bij het terugkijken zien ze weer de foto's die gemaakt zijn in ons park, wij hopen dat ze er goede herinneringen aan hebben.

Wij slepen nog even voort met gieters en de rollen slang, want zoals het er nu uitziet blijft het voorlopig nog droog, we klagen niet want de complimenten van de bezoekers doen ons goed.

Jan Beerentemfel

Sponsoring blijft hard nodig

Een hartenkreet die vele malen in Wetenswaard is geuit en actueel blijft. We sluiten er dan ook nu weer mee af.

De lijst van sponsors ziet er als volgt uit:

- * *Mevr. L. van der Woude*
- * *Jeroen, Nicola en Kristie Tiën*
- * *Rien van Linschoten*
- * *Pavlov (P.Høvig) en Steven, Christiaan en Marjolein Høvig*
- * *Gooitske, Jelmer en Meerten Hamer*
- * *Anne Marie*
- * *Wieke, Sanne, Thomas en Inger van der Schoor*
- * *Roald, Neline, Maaïke, Anne, Derek, Madelein, Lennart, Lotte, Emmeke, Marit en Elbrich van der Ploeg*
- * *Huib Jongejan*
- * *Robin van Drimmelen, Jodie Cole en Floor Kracht*
- * *Van Leeuwen Rietberg Stichting*
- * *Koos en Elly Buijse*

Donaties vrienden van het Munnike Park:

t.n.v. penn. Ver. Arboretum Munnike Park te Zwijndrecht: minimaal een bedrag ad.€ 25,00. Lidmaatschap € 7,00 per jaar op rek.nr. NL54 RABO 0377 5214 34

Sponsoring en donaties: St. Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard

t.n.v. penn. Stichting Natuur & Landschap Zwijndrechtse Waard,
rek.nr. NL39 RABO 0397 6036 14

fotocollage achterzijde: Dieke Morks